

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de justiție în componența:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel, Ion Arhiliuc, Elena Covalenco,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Militare, mun. Chișinău din 07 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2013, declarate de inculpatul

Ceban Victor Pavel,

născut la 07 septembrie 1986, originar din s. Valea Perjei, r-nul Taraclia, domiciliat în mun. Chișinău, str. Bernardazzi, nr.3, od.2, la moment în r-nul Călărași, s. Temeleuți.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 06 iunie 2012 - pînă la 07 decembrie 2012 (prima instanță);*
- 2. de la 26 decembrie 2012 - pînă la 05 februarie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 02 aprilie 2013 - pînă la 11 iunie 2013 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Avocatul Bulbuc Boris și inculpatul Ceban Victor, care au susținut recursurile ordinare, solicitînd admiterea lor în sensul declarat.

Procurorul Dumitru Graur, care a solicitat respingerea recursurilor, ca fiind neîntemeiate.

Partea vătămată Gîrnu Cristina, care a solicitat respingerea recursurilor declarate de inculpat, cu menținerea deciziei instanței de apel.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Militare, mun.Chișinău din 07 decembrie 2012, Ceban Victor a fost condamnat în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele de drept pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu art.66 Cod penal, lui Ceban Victor i s-a retras gradul special locotenent – major de justiție.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Ceban Victor, deținând funcția specialist al serviciului de securitate al Penitenciarului nr. 13, cu gradul de locotenent major de justiție, la data de 09 aprilie 2012, aflându-se în Penitenciarul nr.13, în blocul cu regim pentru femei nr. 3, din mun. Chișinău, str. Bernardazzi, nr. 3, fără careva necesitate a apucat-o pe condamnată Gîrnu Cristina cu mâna de antebrațul mîinii stîngi și i-a răsucit-o brusc în afară.

În rezultatul acțiunilor violente ale lui Ceban Victor a fost știrbită imaginea colaboratorului sistemului penitenciar, iar părții vătămate - Gîrnu Cristina, care se afla în custodia statului, i-au fost provocate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1023/D din 26 aprilie 2012, leziuni corporale neînsemnate, fapt ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Ceban Victor, prin acțiunile sale a încălcat grav cerințele art. 3 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04 ianuarie 1950; art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994; art.9 alin. (1) pct.10), al Legii nr. 1036 din 17 decembrie 1996 „cu privire la sistemul penitenciar”, p. 46) al Regulamentului cu privire la satisfacerea serviciului de către efectivul de trupă și corpul de comandă din sistemul penitenciar al Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 14 octombrie 1997; p. 1, p. 2 al Statutului disciplinar al colaboratorilor

sistemului penitenciar al Ministerului Justiției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 308 din 19 martie 1998, prin care inculpatul era obligat să nu supună pe nimeni la torturi, să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, să aplice forța fizică și mijloacele speciale doar în cazurile și în modul stabilite de lege; să-și ridice permanent nivelul de măiestrie profesională și de cultură la serviciu, să respecte normele eticii profesionale, să aibă o atitudine umană față de condamnați și deținuți, să fie amabil cu aceștia, să nu le atingă demnitatea personală, să le îndeplinească cerințele legitime; să manifeste inițiativă și ingeniozitate în rezolvarea sarcinilor de serviciu, să țină la autoritatea de colaborator al sistemului penitenciar, să respecte ordinea de statut, să întărească disciplina, să servească ca exemplu în respectarea ordinii publice, normelor morale și de comportare exemplară; să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să întărească ordinea de drept în locurile de recluziune, combinând exigența înaltă cu atitudinea binevoitoare față de fiecare condamnat, să nu intre în careva relații ne legate de interesele de serviciu, cu condamnații, să respecte normele eticii profesionale, să aibă o atitudine umană față de condamnați și deținuți.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul, inculpatul Ceban Victor și avocatul acestuia Bulbuc Boris, care au solicitat:

- procurorul, casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ceban Victor să fie condamnat în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de natura celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 3 ani, iar în conformitate cu art. 66 Cod penal, lui Ceban Victor să-i fie retras gradul special de locotenent major de justiție.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că instanța de fond neîntemeiat a aplicat față de inculpat prevederile art. 79 Cod penal și eronat a apreciat circumstanțele atenuante ale cauzei drept circumstanțe excepționale. La fel, a menționat că pedeapsa aplicată nu-și va atinge scopul, deoarece inculpatul vina nu a recunoscut și nu s-a căit de cele comise.

- inculpatul Ceban Victor și avocatul acestuia Bulbuc Boris, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece nu există faptul infracțiunii. În argumentarea cererilor de apel înaintate au invocat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond s-a bazat doar pe presupuneri contrar prevederilor art. 8 pct. 3) Cod de procedură penală, nu a dat o apreciere corectă probelor și nu a dat nici o apreciere contradicțiilor apărute în declarațiile martorilor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2013, au fost admise din alte motive, inclusiv din oficiu, apelurile declarate de acuzatorul de stat, de inculpatul Ceban Victor și avocatul acestuia Bulbuc Boris, casată sentința Judecătorei Militare, mun. Chișinău din 07 decembrie 2012 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Ceban Victor a fost condamnat în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele de drept pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

5. Pentru a-și motiva soluția, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just concluzionând că inculpatul Ceban Victor a săvârșit infracțiunea incriminată lui, împrejurări care au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la dosar, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele, în ansamblu, din punct de vedere a coroborării lor.

Tot odată, Colegiul penal a constatat necesitatea de a recalifica acțiunile inculpatului Ceban Victor din prevederile art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal în cele ale art. 166¹ alin. (1) Cod penal, în legătură cu modificările din 21 decembrie 2012, operate în Codul penal.

Instanța de apel, a constatat că, atât la urmărirea penală, cât și în cadrul ședinței instanței de fond, atât partea vătămată Gîrnu Cristina, cât și martorii acuzării au dat declarații clare și consecvente, care confirmă poziția procurorului pe marginea învinuirii înaintate lui Ceban V.

Totodată, a considerat că motivele invocate de apelanți referitor la nevinovăția lui Ceban V. în comiterea infracțiunii incriminate, sunt neîntemeiate și sunt apreciate ca o poziție de apărare, declarațiile inculpatului fiind făcute cu scopul evitării răspunderii penale pentru infracțiunea comisă, care urmează a fi apreciate critic.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recursuri ordinare inculpatul Ceban Victor, care invocînd ca temeiuri de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărîrilor judecătorești contestate, și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, invocînd următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și anume instanțele au apreciat critic declarațiile sale din care rezultă că dînsul nu se face vinovat în infracțiunea incriminată, nu a avut nici un motiv de a-i răsuci părții vătămate Gîrnu C. mîna și nu a aplicat forța fizică față de ea;

- instanța de apel nu s-a expus asupra contradicțiilor esențiale dintre declarațiile martorilor învinuirii și anume: Cîrlig Maria, Canțer Tatiana, Ungureanu Angela care vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate Gîrnu C. și cu secvențele video de la camera de supraveghere, unde se vede clar că partea vătămată nu plîngea, nu se ținea de mînă și nu avea isterie;

- nu a dat o apreciere fiecărei probe în parte prezentate atît de partea învinuit, cît și de partea apărării;

- nu s-a vizionat secvențele video, ridicate din penitenciar referitor la cazul din 09 aprilie 2012 și nu s-a dat apreciere acesteia;

- au fost încălcate prevederile art. 105 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece martorii au fost deținuți în aceeași celulă cu partea vătămată;

- instanța de apel a refuzat în interogarea martorului Ungureanu Angela prin ce i-a încălcat inculpatului Ceban Victor dreptul la apărare – egalitatea armelor în proces;

- probele administrate confirmă nevinovăția lui, iar dubiile apărute urmează a fi interpretate în favoarea lui;

- nu s-a dat aprecierea corespunzătoare raportului de expertiză nr.1023/D din 26 aprilie 2012 și declarațiilor expertului, potrivit cărora

crearea leziunilor depistate pot avea loc și în urma automutilării, faptul căruia a fost declarat și de martorul ocular Pașcovscaia Daria.

Consideră, că dosarul penal intentat în privința sa este drept o cursă, provocare și o fabricare așa cum a fost amenințat de către șeful adjunct al Direcției Securitate Regim și Supraveghere al DIP.

7. Verificând argumentele invocate în recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal consideră că recursurile urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurenți și este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Recurentul Ceban Victor, a invocat în recursurile declarate ca temei pentru recursuri pct.6) și 8) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Potrivit explicațiilor date de către Plenul Curții Supreme de Justiție a RM la pct.14.2. al Hotărârii nr.22 din 12.12.2005 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*”, modificată prin Hotărârea Plenului Curții Supreme nr.10 din 24.12.2010, în sensul cerințelor art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sînt:

dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În cauza dată, instanța de apel nu a îndeplinit aceste stricte prevederi ale legii, precum și explicațiile date de către Plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 14.2 al Hotărârii nr. 22 din 12 decembrie 2005 modificată prin Hotărârea Plenului Curții Supreme nr.10 din 24.12.2010, „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*”, iar, nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, astfel decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs.

Instanța de recurs, menționează că instanța de apel, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și anume că a fost încălcat prevederile art. 105 alin.(2) Cod de procedură penală, potrivit căruia, *“Martorii chemați în aceeași cauză sunt audiați fiecare separat, fără prezența altor martori. Persoana care efectuează urmărirea penală trebuie să ia măsuri ca martorii chemați în aceeași cauză să nu poată comunica între ei”*.

Potrivit materialelor cauzei, toți martorii audiați pe cauza penală nominalizată erau deținute într-o celulă cu partea vătămată Gîrnu Cristina, fapt ce constituie o încălcare gravă.

Mai mult ca atât, martorul Pașcovscaia Daria, de nenumărate ori s-a adresat cu cereri către instanța de fond, precum și în alte instanțe abilitate solicitînd protecție de stat, unde în cererile adresate a menționat, că în cadrul urmăririi penale a fost nevoită să depună declarații convenabile (acceptabile) pentru administrația penitenciarului-13, precum și a fost influențată de către partea vătămată Gîrnu Cristina (f.d.177, vol.II),

desfășurînd detaliat cum victima și-a automutilat mîna, declarații care au fost susținute și în cadrul audierii suplimentare în instanța de apel (f.d.68, vol.III), însă pe parcurs din motive neclare și necercetate au fost modificate.

Astfel, instanța de apel pripit conchide că, *“Martorii acuzării exclude automutilarea lui Gîrnu Cristina, iar martorul Pașcovscaia D., pe parcursul cercetării judecătorești a dat declarații contradictorii, în final revenind la cele care confirmă învinuirea, declarațiile ei inițiale nu trezesc îndoieli la instanță, acestea combinîndu-se cu alte probe acumulate”* – această probă urma a fi apreciată sub toate aspectele, după care să fie pusă la baza unei decizii de condamnare.

Totodată, instanța de apel a dat o apreciere critică declarațiilor martorilor acuzării, date în cadrul ședinței instanței de fond și anume: - *declarațiile martorului Cîrlig M.*, care a declarat că nu a auzit strigăte, dar plînsul unei femei (f.d.75,vol.III), - *declarațiile martorului Canțer T.*, care a comunicat că a auzit țipete. Nu a auzit să strige pe cineva pe nume, dar a văzut cum a venit doamna de serviciu (f.d.76-79, vol.III); - *declarațiile martorului Ungureanu A.*, care a declarat că, *“a auzit un strigăt și a apreciat că este vocea lui Gîrnu C.”* (f.d.72, vol.II), declarații ce vin în contradicții cu cele ale părții vătămate Gîrnu C. că ea a chemat-o pe supraveghetoarea Mariana, prin pronunțarea numelui acesteia (f.d.69, vol.II), precum și cu secvențele video de la camera de supraveghere de la post, deoarece victima a declarat că isteria s-a început cînd inculpatul Ceban V. a deschis ușa la celulă, însă potrivit imaginilor video se observă că victima nu plîngea, nu se ținea de mîna și nu avea isterie, declarații ce nu sunt pertinente și concludente, deoarece vin în contradicție una cu alta.

La fel, nu au fost date aprecierii concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 1023/D din 26 aprilie 2012 și declarațiilor expertului legist Scurtu Iurie, potrivit căroră *“leziunile depistate la Gîrnu Cristina sunt accesibile pentru mîna proprie ... nu se exclude automutilarea cu un creion sau prin lovirea de perete cu mîna”* (f.d.169, vol.I, 108-111, vol.II).

Cele menționate, denotă divergențe esențiale în depozițiile martorilor și probelor, precum și la aprecierea lor, urma să se țină cont de aceste circumstanțe.

Instanța de recurs, menționează că este inadmisibil și neîntemeiat, de a respinge demersul avocatului Bulbuc Boris în numele inculpatului Ceban

Victor privind necesitatea audierii martorului Ungureanu Angela, or, careva motive în aceste sens instanța de apel nici nu a reținut. Cu atât mai mult, că martorul a adresat instanței de apel și o cerere scrisă (f.d.148, Vol.III), unde solicită să fie audiată în calitate de martor pe cauza penală nominalizată, pentru a elucida unele circumstanțe privind stabilirea adevărului.

Colegiul penal atestă că, în conformitate cu prevederile art. 66 alin.(2) pct.18) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul să înainteze cereri și demersuri, iar conform art.364 Cod de procedură penală, părțile pot prezenta și cere administrarea probelor și în cursul cercetării judecătorești.

Conform art.315 Cod de procedură penală, procurorul, partea vătămată, apărătorul, inculpatul beneficiază de drepturi egale în fața instanței de judecată în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor.

Prin urmare, Colegiul conchide că prin neadmiterea demersului părții apărării privind administrarea de noi probe – audierea martorului Ungureanu Angela, de către instanța de apel a fost încălcat principiul contradictorialității și egalității armelor în proces, - inculpatul și avocatul ca părți în proces, fiind lipsite de posibilitatea de a se apăra prin declarațiile martorului, care în viziunea lor au o importanță decisivă pentru justa soluționare a cauzei penale.

Pe lângă aceasta, probele administrate în cadrul urmăririi penale, cât și cele cercetate în prima instanță, inclusiv și versiunea inculpatului Ceban V., precum că el nu a comis infracțiunea prevăzută la art.328 alin.(2) lit.a) Cod penal, urmau a fi verificate în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, prin cercetarea din punct de vedere al coroborării lor cu alte probe.

După cum rezultă din descriptivul deciziei instanței de apel, aceasta se bazează exclusiv pe analiza probelor administrate de prima instanță, care au transcris din sentință depozițiile martorilor și care de fapt au fost contestate în apel de condamnat, iar audiind partea vătămată Gîrnu C., care a declarat că Ceban V. a apucat-o de mîină și i-a răsucit-o, instanța de apel, contrar prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală, nu le-a dat nici o apreciere, acestea nefiind analizate în cumul cu celelalte materiale ale

cauzei, cu toate că condamnatul V.Ceban, în cererea de apel, face trimitere la ele.

La fel, este inexplicabil faptul cum instanța de apel, în circumstanțele enunțate mai sus a ajuns la concluzia că, instanța de fond corect a încadrat acțiunile lui Ceban Victor în baza art. 328 alin.(2) lit.a) Cod penal, făcând trimitere la art.10 Cod penal, încadrând fapta acestuia în prevederile art. 166¹ alin.(1) Cod penal.

Soluția instanței de apel este argumentată prin faptul că (f.d.193-194, Vol.III), „Colegiul penal ajunge la concluzia că, acțiunile inculpatului Ceban Victor au fost calificate corect de către instanța de fond în baza art.328 alin.(2) lit.a) Cod penal, exces de putere și depășirea atribuțiilor de serviciu.

Tot odată, Colegiul penal în legătură cu modificările din 21.12.2012 operate la Codul penal, ținând cont de prevederile art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Precum și prevederile art. 10 Cod penal, conform cărora, Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În aceste circumstanțe, colegiul penal constată necesitatea de a recalifica acțiunile inculpatului Ceban Victor în baza art. 166¹ alin.(1) Cod penal – cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană public sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau cu consimțământul expres ori tacit al unei asemenea persoane”.

Colegiul penal lărgit reține că cele menționate nu corespunde realității și ține să precizeze.

Obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod penal, constituie relațiile sociale privind buna funcționare a organizațiilor de stat și administrației publice centrale și locale care implică exercitarea cu corectitudine a atribuțiilor de serviciu de către persoanele cu funcție de răspundere, precum și relațiile sociale privind apărarea intereselor publice,

drepturilor și intereselor legitime ale oricăror persoane contra ilegalităților din partea funcționarilor publici.

Potrivit art. 166¹ alin (3) Cod penal, tortura, este orice faptă intenționată prin care se provoacă unei persoane o durere sau suferințe fizice sau psihice puternice cu scopul de a obține de la această persoană sau de la o persoană terță informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care acesta sau o terță persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a exercita presiune asupra ei sau asupra unei terțe persoane, sau din orice alt motiv, bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere sau suferință este provocată de către o persoană publică sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau cu consimțământul express au tacit al unei asemenea persoane.

Obiectul juridic al infracțiunii prevăzute la art.166¹ alin.(1) Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la activitatea de îndeplinire a justiției și la activitatea de contribuire la îndeplinirea justiției, sub aspectul obligației persoanei aflate în exercițiul autorității publice sau care acționează, cel puțin, cu acordul acestei autorități de a asigura persoanelor implicate în activități judiciare sau legate de activitatea judiciară un tratament uman, cu respectarea drepturilor omului.

Infracțiunea prevăzută de art. 166¹ alin.(1) Cod penal, conține în latura obiectivă, fapta aplicată unei persoane, care are drept consecințe provenirea unei dureri sau suferințe puternice fizice ori psihice.

Instanța menționează, că partea vătămată Gîrnu Cristina la acel moment se afla în penitenciar nu la faza de urmărire penală, sau de judecare a cauzei, aceasta executa pedeapsa în baza unei hotărîri judecătorești irevocabile, adică avea calitatea de condamnată.

Totodată, instanța ține să menționeze că art.166¹ Cod penal, este reglementat în Capitolul III – denumit *Infracțiuni contra libertății, cinstei și demnității persoanei*, iar art. 328 Cod penal este prevăzut la Capitolul XV – *Infracțiuni contra bunei desfășurări a activității în sfera publică*.

Cele menționate denotă faptul, ca persoana pentru a fi trasă la răspundere penală în baza art. 166¹ alin.(1) Cod penal, adică pentru

cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman sau degradant, este necesară prezența consecinței – urmărilor aplicării violenței fizice.

Componenta infracțiunii nominalizate este una materială și se consumă din momentul producerii durerii sau suferinței fizice sau psihice.

Mai mult ca atât, Colegiul remarcă că, în cazul în care la rejudecarea cauzei instanța va constata cu certitudine vinovăția persoanei conform învinuirii aduse, iar lit. a) al art. 328 alin.(2) Cod penal a fost abrogat, acțiunile inculpatului cad sub incidența alin.(1) al art. 328 Cod penal, dar nicidecum a prevederilor art. 166¹ alin.(1) Cod penal.

Instanța de recurs consideră, că erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece aceasta nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale penale la pronunțarea hotărârii judecătorești, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Colegiul conchide că temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală – că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, invocate de recurent, persistă în cauză.

Astfel, instanța de judecată inferioară pripit a ajuns la concluzia de vinovăție și reîncadrare a acțiunilor lui Ceban Victor în prevederile art.166¹ alin.(1) Cod penal.

În atare situație, recursurile inculpatului Ceban Victor urmează a fi admise, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2013, ca ilegală și neîntemeiată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Rejudecând cauza, instanța de apel urmează să ia în considerație cele expuse în prezenta decizie, să înlăture încălcările de lege menționate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate de inculpat, la judecarea cauzei

va respecta prevederile art. 315 Cod de procedură penală, principiul egalității armelor în proces, apreciind toate probele în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și va da răspunsuri motivate și clare la cele invocate de inculpat și avocat în apeluri, pronunțându-se asupra fiecărei probe prin aprecierea lor la justa valoare, astfel instanța de apel, respectând normele procesual-penale nominalizate, va adopta o hotărîre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de inculpatul *Ceban Victor Pavel*, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2013, în cauza penală în privința acestuia și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată în ședință publică la 02 iulie 2013, ora 09³⁰.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Constantin Alerguș

Andrei Harghel

Ion Arhiliuc

Elena Covalenco